

SADRŽAJ
Okrugli sto o braći Idrizović

Asim Dizdarević, Uvodna riječ	9
MURIS IDRIZOVIĆ	
Žarko Đurović, Vrijeme uzajamnih stvaralačkih potpora	15
Advan Hozić, Muris Idrizović - vrijedni pisac i književni istraživač	19
Alija Džogović, Sarajevska literarna Gernika	25
Muris Idrizović, Pripovijesti i romani A.H. Bjelevc	39
NUSRET IDRIZOVIĆ	
Senad Nanić, O filozofskim aspektima književnog djela Nusreta Idrizovića	55
Sead Begović, Novo kolo otvorenih znakova Nusreta Idrizovića	57
Faruk Dizdarević, Između izrecivog i neizrecivog	61
Rajko Cerović, Svijet prošlosti i možda tragičnih predskazanja	67
Hadžem Hajdarević, Na Idrizovićevu stečku vremena	75
Uzeir Bukvić, Miris grožđa orahova	79
Enver Halilović, Historija kao umjetnost	85
Nusret Idrizović, Hude sudbe	93
PRILOZI	
Filip Mursel Begović, Okrugli stol o braći Idrizović	125
Pozorišna predstava „Kameni spavač“	127
Nusret Idrizović, Drama na obali Lima	129

Nusert i Muris Idrizović

UVODNA RIJEČ

Poštovani dame i gospodo, Dragi prijatelji,

„Čovjek i društvo koji ne spoznaju samog sebe i svoju kuću, nijesu sposobni da ostvaruju komunikaciju sa drugima.“

Dobrodošli na književne svečanosti u čast velikana književnog stvaralaštva Murisa i Nusreta Idrizovića.

Inicijator ideje za ostvarenje ovog simpozijuma je NVO „STARI MOST“ iz Bijelog Polja, koja u svom fokusu ima cilj da istražuje, čuva i unapređuje kulturne vrijednosti na području Bijelog Polja i Crne Gore. Simbol ove organizacije je stari most na rijeci Bistrici, koji svojom postojanošću i pozitivnim trajanjem stalno podsjeća na potrebu povezivanja, međusobnog razumijevanja i tolerancije među ljudima. Imali smo sreću da našu ideju odmah prihvate: Centar za kulturu Opštine Bijelo Polje, prijatelji iz Kulturnog Društva Bošnjaka Hrvatske „Preporod“ iz Zagreba, čelni ljudi iz lokalne uprave i Vlade Crne Gore, „Almanah“ i Centar za očuvanje i zaštitu kulture manjina u Crnoj Gori i, naravno, eminentni književnici i kulturni poslenici, poštovaoci djela Murisa i Nusreta Idrizovića.

Ovu dvodnevnu svetkovinu za Bijelo Polje doživljavamo sa pomiješanim osjećanjima: osjećajem sjete zbog relativno zakašnjelog reagovanja u organizovanom pristupu da naše zavičajne velikane Murisa i Nusreta Idrizovića na vrijeme postavimo na zaslužena visoka mjesta uglednika našega kraja. Nusret je, nažalost, preminuo 13. marta 2007. godine, sa neispunjenom željom da još jedanput vidi i osjeti toplinu zavičaja; Muris je, u poodmaklim godinama i pritisnut bolešću, u nemogućnosti da se odazove pozivu organizatora. Ipak je, vidno uzbuđen, zahvalio svim učesnicima ovog značajnog skupa na naporu da se njihov bogati stvaralački opus vrati i konačno skraši u zavičajnom mjestu. Zbog toga i osjećaj zadovoljstva i olakšanja što je do realizacije simpozijuma

„KNJIŽEVNO STVARALAŠTVO MURISA I NUSRETA IDRIZOVIĆA“, u ovako dobroj atmosferi i sa dobrim odzivom poštovalaca njihovog lika i djela.

Ne tako rijetko se zapitamo da li to naše Bijelo Polje prati neki strašan usud, da nam skoro sve velikane iz oblasti književnosti i kulture, pa i

drugih oblasti kreativnog stvaralaštva, prepoznaju, otkriju i afirmišu druge, daleko razvijenije i naprednije sredine, te nam ih, tako kompleksno obrađene, predaju i time nas prekore i postide. Takve prijekore smo doživjeli i pri otkrivanju Avda Međedovića, velikim dijelom i Sijarića, Bulatovića, pa i Ratkovića. Postoje značajni zavičajni ljudi i djela kojima Bijelo Polje duguje snažniju i potpuniju afirmaciju. U objašnjenju ovog fenomena opravdanje nalazimo u karakternoj slabosti čovjeka da najkasnije osjeti i doživi vrijednosti koje ga okružuju.

Ipak, krenulo je. Crna Gora i Bijelo Polje ulažu značajna sredstva za očuvanje i zaštitu kulturnih vrijednosti, prepoznajući multikulturalnost, multikonfesionalnost i nacionalnu šarolikost sa visokim stepenom tolerancije i sklada, kao svoju izrazitu prednost za razvoj daljih civilizacijskih tokova.

Muris i Nusret su rođeni u uglednoj porodici imama Junus-efendije Idrizovića, koji je službovao u Pirotu, Bijelom Polju i Sarajevu, i majke Aiše, rođene Dobardžić. Ovih dana smo u prilici da saznamo i da se čudimo koliko je kreativne pozitivne snage, intelektualnog kapaciteta, istraživačkog i stvaralačkog talenta, odnjegovano pod jednim krovom, na adresi: ulica Idrizovića (Idriska) b.b., sada Lenke Jurišević.

Muris Idrizović (1925-2009), profesor na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu, direktor Prve i druge muške, kao i klasične gimnazije u Sarajevu, urednik „Svjetlosti“, dobitnik Sestoaprilske nagrade grada Sarajeva i Dvadesetsedmojulske nagrade BiH, nagrade za doprinos razvoju dječije književnosti za 2007. “Mali princ”, koju dodjeljuje Društvo prijatelja knjige “Mali princ” iz Tuzle, kao i više nagrada za prevodilački rad. Muris Idrizović, vidno uzbuđen što “Mali princ” ide njemu u ruke, rekao je da mu se uvijek bilo lijepo vraćati svijetu djetinjstva, jer u tom svijetu čovjek lakše može tražiti odgovore na pitanja koja mu se kroz život nameću, i lakše rješavati zagonetke. Možda je u tom trenutku pred sobom imao sliku djetinjstva u rodnom Bijelom Polju.

Područja književnog rada: književna istorija, esejistika, kritika i prevodilaštvo. Doajen je stvaralaštva u oblasti dječje književnosti na području SFRJ, sa posebnim doprinosom u prevodilaštvu dječje poezije sa slovenačkog i makedonskog jezika.

Nusret Idrizović (1930-2007). Do penzionisanja, 1991. godine, preko 30 godina je radio kao samostalni urednik-dramaturg na Radio Zagrebu, na kojem je izvedeno više njegovih radio drama i radio-komedija. Sam je, u tom periodu, za emisiju Radio-roman dramatisovao preko stotinu romana domaćih i stranih autora. Autor je osam romana, bezbroj eseja, monografija, zbirki pripovjedaka i pjesama. Djela su mu prevedena na njemački, italijanski, ruski, finski, mađarski, rumunski, turski, albanski, azerbejdžanski, slovenački i makedonski jezik.

Dobitnik je više nagrada za književnost. Posebno ističem nagradu Vladimir Nazor, najvišu nagradu Hrvatske za književnost.

„Čovjek bi morao biti nihilistom pa da, nakon susreta sa filozofsko-istorijskim romanom Nusreta Idrizovića „Kolo bosanske škole smrti,, radosno i nesuzdržano, umah, bez prethodnih objašnjenja, ne usklikne: ova knjiga je prvorazredni literarni, kulturno-povijesni, duhovni doživljaj“. (Jadranko Sinković).

Premинуo je prije dvije godine. Ostao je da živi u nama preko njegovog, na našim prostorima nedovoljno proučenog naučno-istraživačkog i posebno književnog djela, kojeg tek treba istraživati i usvajati.

Dragi prijatelji,

Čast mi je i zadovoljstvo da, u Vaše i svoje ime, pozdravim naše drage goste:

Uglednike KDBH Preporod iz Zagreba: mr sc. Senada Nanića, Filipa-Mursela Begovića, Ferida Dizdarevića, Ajku Srebreniković-Tiro, članove porodice Idrizović, posebno g-đu Hatemu, suprugu i životnog saputnika Nusreta, koja je zadnjih godina života bila njegova komunikacija sa svjetlosti dana, vrijedni čitač, zapisničar i arhivar njegovog bogatog ljudskog i književnog izraza. Uzimam slobodu da g-đi Hatemi izrazim poštovanje i zahvalnost svih poštovalaca Nusreta Idrizovića, što je omogućila da njegova stvaralačka energija, uprkos teškoj bolesti, potraje dovoljno dugo da prebogata riznica njegovog stvaralaštva bude još bogatija i dostupna čitaocu.

Drage prijatelje, eminentne književnike i naučnike
Predsjednika opštine Bijelo Polje, Tarzana Miloševića,
Predsjednika Nacionalnog savjeta Bošnjaka Crne Gore i glavnog urednika Almanaha, akademika prof. dr Šerba Rastodera,
Predsjednika Skupštine Opštine B. Polje Refika Bojadžića,
Potpredsjednike opštine Milorada Rmandića i Riza Kasumovića,
Direktora centra za očuvanje i razvoj kulture manjina u Crnoj Gori, prof. Senada Gačevića
Direktora Centra za kulturu opštine Bijelo Polje, Tufika Bojadžića,
Predstavnike medija koji prate ovaj skup.

Na kraju želim da objavim jednu radosnu vijest.

Konačno smo dobili potvrdu od gradske uprave Podgorice, odnosno gradonačelnika dr Miomira Mugoše da je dodijeljen plac za izgradnju Kulturnog centra Bošnjaka/Muslimana Crne Gore u Podgorici, što potvrđuje dobru refleksiju predsjednika Crne Gore Filipa Vujanovića i premijera Mila Đukanovića koji ovim činom ispunjavaju dato obećanje. Ova

novost u nama podržava optimizam da u svojoj državi Crnoj Gori imamo realne mogućnosti za afirmaciju kulturnog nasljeđa našeg naroda.

Koristim priliku da se zahvalim na korektnoj dobroj odluci i da pružim uvjerenja da će ta institucija biti od koristi našoj domovini Crnoj Gori i svim dobrim ljudima na njenim prostorima. Hvala.

prim. dr sc. med. Asim DIZDAREVIĆ

Slijeva: Tufik Bojadžić, Advan Hozić, Hatema Idrizović,
Asim Dizdarević, Rajko Cerović, Senad Nanić, Faruk Dizdarević,
Hadžem Hajdarević, Alija Džogović, Uzeir Bukvić, Šerbo Rastoder,
Filip Mursel Begović, Ferid Dizdarević